

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

III. De Fuga Christi in Ægyptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

In accessu ad Templum & recessu. 6. In aditu
celi Nazarethana, ubi habitare & educari vo-
luit.

Meditatio.

De Fuga Christi in Ægyptum.

Oratio Præparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. DEUS prævidens insidias,
quas Herodes in vitam Christi machinabatur,
ne crudele propositum executioni mandare-
tur, misit Angelum ad S. Josephum, qui exitum
ad certum tempus ex Judæa imperaret: prius-
quam igitur ea publicarentur, quæ in Templo
acta sunt, quando Redemptor noster Cœlesti
Patri presentatus est, circa mediam noctem
Angelus Domini apparuit in somnis Joseph,
dicens: Surge & accipe puerum & Matrem
Ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi, usque
dom dicam tibi. Futurum est enim, ut Hero-
des querat puerum, ad perdendum Eum. Qui
insurgens accepit puerum, & Matrem Ejus
nocte. & secessit in Ægyptum, & erat ibi us-
que ad obitum Herodis. Defuncto autem Hero-
de, ecce Angelus Domini apparuit in som-
nis Joseph in Ægypto, dicens. Surge & accipe
puerum & Matrem Ejus & vade in terram
Israël. Audiens autem, quod Archelaus re-
gnaret

Z s

gnaret in Judea pro Herode Patre suo, timens illo ire, & admonitus in somnis secessit in partem Galilae, & habitavit in Nazareth.

II. PRAELUDIUM. Imaginari sibi Christum Parvulum in horrida solitudine cum Matre sua & Josepho.

III. PRAELUDIUM. Petere gratiam cognoscendi clarè, tenerè amandi, & fideliter exercendi, perfectam ejus obedientiam, profundissimam Humilitatem, & paupertatem patientissimam; omnia admirationem, & ex amore JESU Salvatoris, Domini & Regis mei, qui virtutes has in Aegypto ca fuga sua ideo amplecti voluit, ut earum studium mihi persuaderet.

I. PUNCTUM.

Obedientia.

Consideranda.

Expende obedientiae filij DEI perfectionem quã exercuit. 1. Quoad tempus fugae. 2. Quoad locum ab aeterno Patre praescriptum, tam in fuga, quàm in reditu. 3. Quoad ipsam rationem sane asperi rationem. 4. Quoad tempus duraturi exilii non determinatum. 5. Quoad omnia, quae se toleranda offerebant. 6. Quoad

populum, ad quem fuga debebat institui, Idololatram, & electi populi inimicum infestissimum. 7. Quoad exilii diuturnitatem, utpote, quæ aliquot annos tenuit. 8. Neque negligendæ sunt innocentes blanditiæ, risus amantissimi, quibus Divinus infans in hac obedientiæ exercitatione cum sanctis Parentibus suis colloquitur.

Affectus.

1. Ah parve infans, sed magne DEUS, & admirabilis obedientiæ Magister! quàm præclaræ de Divina hac virtute doctrinam hinc mihi exhibes! scis quàm curiosè delicata nature mex indoles id omne fugiat, quod asperum tibi fore suspicatur, & tota sit in deliciis suis omni studio conquirendis: Idcirco ipsâ Divini vultus tui serenitate, & risu innocentissimo mihi explicas, quid animi tibi sit, inter acerbas, quas pateris, molestias. 2. O quàm longè ego a virtutis tuæ exemplis abeo! Tu mi JESU, non vivis, nisi ex æterni Patris tui nutu & imperio; obedientia tibi est, & instar omnium deliciarum tibi est. Et ego miser illico in mille querelas solvor, nisi undique bene mihi sit. 3. Doce me, obsecro, valedicere omni ad humanas voluptates affectui; doce me amare unicè, quæ æterni Patris tui Providentiæ de

de rebus meis statuit. 4. Tradam me, oblecto
ad exempli tui formam, Paternis conditor
mei manibus, & pro arbitratu suo regendum
me illi committam: ah! quàm ego nunquam
eò descendam despiciatum & abjectionis, quò
tu, mi JESU, in hac fuga tua te demitte
dignatus es. 5. Nihil imperiis aeterni Patris
tui opposuisti, contrariae voluntatis; excepisti
la sine replicis, sine ulla mentis ab iis aversione
sine excusationibus, neque opposuisti modis
commodiores evadendi Herodianam rabie
6. Sed & quàm constans esse debeat obtempe
randi studium, doces, quòd neque desiderata
neque postulares unquam in patrias terras
ditum. Da mihi, ó Bone JESU, perfectam
obedientiam, hoc est, animosam, & indefi
tigabilem, qualis tua est. Ita te per merito
obedientiae tuae precor, obedientissime JESU.

II. P U N C T U M.

Humilitas.

Consideranda

Vide, quàm profunda sit Divini Infans
Humilitas. I. Quia inde jam digreditur, ut
non nihil inclarescere cepit magnitudo Di
vini sui nominis, neque redire illuc vult, donec
omn

omnis ferè Eiusdem memoria expiraverit:
1. Quia fugit. 3. Quia nocturno tempore oc-
cultus abit. 4. Quia in terram penitus igno-
tam fugit. 5. Quia cum apparatu rerum te-
nuissimo iter ingreditur. 6. Quia in eiusmodi
locum abit, ubi contemptus & injurias pati de-
bent infinitas. 7. Quia inter manifestos Idolo-
latrias versari voluit.

Affectus.

1. Quàm verò pretiosa, oportet, ut sit Hu-
militas, quando ita totam Maximi Redempto-
ris nostri mentem occupavit, ut amorem non
habere videatur, nisi quem Regiæ huic virtuti
consecret, neque aliud cogitare propemodum
velit, quàm quæ ex virtutis hujus præceptis
sunt. 2. Ah! quis tanto studio despici, & con-
temni queat, quanto magnus hic DEUS no-
ster! Ecquid verò est, quod dissuadere satis pos-
sit hoc studium? an ergo deceptam esse judica-
bitur infinitam Salvatoris nostri sapientiam?
3. Magne Redemptor, pro infinita bonitate
tua supplico, ea mihi desideria benignus elar-
ge, quibus tam efficaciter humiliationes &
contemptus flagitem, ut orationum denique
opportunitate, quibus virtutem hanc à te po-
tè habeo, compellâ quodammodo Divinam Bo-
nitatem tuam, ad annuendum votis meis.

4. Scio

4. Seio equidem, & fateor, imparatum esse ad pretiosum hoc munus animum meum: sed detestor, & quantum in viribus meis est, execro quidquid virtuti huic in me adversum est. Tu, mi JESU, potentem manum tuam exerce & doma rebelles illos meos spiritus, & rationi subiice, ut tam promptus ad contentum amplexum sim, quam avidus honorum fui. Exerceamus igitur, ô anime mi, quid ardua hæc virtus præcipit, occasiones si non non deerunt, modò tu ipse tibi non deeris, sed quæseris studiosè, agnoveris, & avido amplexu exceperis. 6. Impertire mihi, Humillime JESU, vel tantillum aliquid, ex admirabili virtutis hujus, quam in te adoro, pretio. Ita per infinitam Humilitatis tue excellentiam te obtestor.

III. P U N C T U M.

Paupertas & Tolerantia.

Consideranda.

Paupertatem Salvatoris nostri, & quas pertulit, ærumnas meditemur. 1. Ita improvisa fuit fuga, ut nihil ad ejus solatium præparatum potuerit. 2. Parentes mendicatos & ipsi vivunt & parvulum precariis alimentis sustentant. 3. Ita

Iter longum est, omnis generis asperitatibus obnoxium. 4. Nihil adest in victu, aut aliis, solatijs. 5. Quàm verò incommoda fuerit diurni, nocturnique diversorij ratio? 6. Quoties per summam injuriam malè exceptus & habitus fuerit Divinus Exul? Hæc omnia accuratè expendam, & altè menti imprimam mirandas Regis & Magistri mei virtutes, novis incrementis cum ipsa ætate auctas. Est enim jam obedientia, & difficilis, & diuturna, & absque ullo, qui sciretur, termino. Humilitas opprobrijs & contemptibus exercetur. Paupertatem longæ comitantur & acerbæ calamitates. Unde discam, quàm impensè deinceps propriam meam voluntatem, honorem, & delicias amare debeam.

Affectus.

1. Quàm non delicata est vivendi ratio, quam Divinus hic infans tenet! Quanta mihi DEUS, hic egestas, quanta viæ difficultas, quanta diversoriorum, quanta victûs tenuitas, quanta rerum omnium, quibus leniri posset exilium, carentia! 2. An hoc est, quod agis, mi JESU, ut me instruas, & doceas, sequi te nudum relictis omnibus? 3. Ecquid voluptatis tandem habuit Incarnata DEI sapientia? nihil habere proprium, mendicatio,

tò vivere, conversari cum barbaris! Equiv
 verò deliciarum latet in his ærumnosis senten
 bus animæ DEUM seridò quærenti! aliud mi
 mirum hîc video, quàm egerim hæctenus, a
 non aliud certè, quàm quod acturus deinceps
 sum. 4. Felix ille, & millies beatus est, qui
 JESU, qui sequi te hac via potest. Per illum
 te amorem obsecro, quo Divinas virtutes tu
 as tu ipse prosequeris, trahere me post te: Fac, ut
 fastidiam tandem aliquando indignissimam
 servitutem illam, quã tot annis jam appetitibus
 meis servio, & mortificatis, his modis novã
 tibi vitam ordiar vivere. 5. Et quæ deinceps habi
 tatio nimium mihi vilis erit, quæ conversari
 molesta, postquam vidi te DEUM meum Cœli
 & terræ Dominum, Hominum & Angelo
 rum Regem, in tam gravi exilio tamdiu com
 morantem, opprobrium infelicissimum
 & immanium Barbarorum tolerantem, atque in
 singula momenta nova Idololatrarum flagitia
 & ipsis etiam dæmonum, qui adorabantur
 tibi infestissimorum furoribus obnoxium
 6. Animæ, mi JESU, imbellem hoc peccatis
 um Cœlesti tuo robore, ut in levissimis adver
 satibus meis, nunquam fatigatus, nunquam
 ti velle desistam, nunquam de fine ærumna
 rum sollicitus, nunquam immunitatem postu
 let

lem à tam salutaribus pressuris. 7. Inflamma
Domine frigidum hunc animum meum, Di-
vinitis illis ardoribus, quibus tuum, mi JESU, pe-
ctus flagrat, ut aliter jam de calamitatibus
sentire incipiat, atque hæcenus consuevit fa-
cere.

Colloquium. Adorabo Divinas Regis & Do-
ctoris mei perfectiones, meos errores detesta-
bor, & veniam pro illis precatus, quòd tam se-
quor eum imitatus sim, opem è cælo ad emen-
tationem meam flagitabo, quâ proficiam ex
pulcherrimis Salvatoris mei exemplis, & imi-
tati illa studeam, pro eo, ac ipse à me desiderat
obsecram me ad ordiendum illico, quod propo-
situm: ad ipsa dein solitudinis Antra, & Saxa me
convertem, plangam duritiam, & torporem
meum, eumque corrigere statuam, advocatis
in propositi testes cavernis, & rupibus, quas Exul
latitans felicitissimo transitu suo consecravit.

Compendium Meditationis.

De Fuga Christi in Ægyptum.

Oratio præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Historica recordatio
fuge.

II. PRÆLUDIUM. Videre Christum parvu-
lum sanctissimis Parentibus suis in horridâ
quodam solitudine blandè aridentem.

Aa III. PRÆ-

III. PRÆLUDIUM. Petere gratiam, cognoscendi, amandi, & exercendi obedientiam, Humilitatem, & Paupertatem fugitivi Salvatoris mei.

I. PUNCTUM. Obtemperat integerrimè
 1. Quoad tempus discessus. 2. Quoad locum exilij, & eum, quem in reditu jussus est petere. 3. In itineris ratione. 4. In commemoracione quoad tempus indeterminatâ. 5. In omni genere calamitatum, quæ occurrebant. 6. Quod habitare non recusaret inter Idololatrias, populi electi juratos hostes. 7. Quod non paucos annos teneret exilium. 8. Quod hæc omnia jucundè & alacriter exequeretur.

II. PUNCTUM. Humiliat se. 1. Quia inde fugit, ubi manifestari cæperat Majestas sua. 2. Quia non redit, nisi post longum tempus. 3. Quia noctu fugit. 4. Quia in terram ab incognitam. 5. Quia in summa paupertate. 6. Quia graves illic contemptus patitur. 7. Quia inter hos abominabile Idololatriæ flagitium, idque publicum.

III. PUNCTUM. Paupertatem colit. 1. Quia fugit sine ullo exilij levamento. 2. Quia mendicatio vivit. 3. Quia longum iter in tanta egestate suscipit. 4. Sine aliquo itinerantium fo-

lino. 5. Sine propria illic domo latet. 6. Neque rarò inhospitaliter excipitur.

Colloquium. Venia à Domino petenda est pro socordia in imitandis ejus virtutibus admissa; supplicandum dein pro gratia, qua emendetur segnities: ad meliorem denique vitam ordiendam Domino me consecrabo, vocamini propositi mei testes desertis, & cavernis Egyptiacæ solitudinis.

Meditatio

*De Itinere Christi Duodennis
in Jerusalem.*

Oratio præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Recole tecum triduanam Christi à Parentibus suis absentiam, & ejus in templo inventionem, historicè narratam in Evangelio Luca 2. à. v. 41.

II. PRÆLUDIUM. Intuere Dominum in Templo ad pedes Doctorum humiliter confiteamur.

III. PRÆLUDIUM. Pete gratiam, cognoscendi, amandi & exercendi perfectam obedientiam, profundam Humilitatem, & patientissimam paupertatem amore Jesu Salvatoris, Regis, & Domini tui, qui illas in hoc itinere